

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา
ระดับการปรับตัวของผู้ดูแลผู้สูงอายุ แขวงรองเมือง เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร และศึกษา
ปัจจัยที่สามารถร่วมกันพยากรณ์การปรับตัวของผู้ดูแลผู้สูงอายุ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้ดูแลผู้สูงอายุในแขวงรองเมือง เขตปทุมวัน
กรุงเทพมหานคร มีลักษณะดังนี้

1. เป็นบุคคลที่อยู่ในครอบครัวเดียวกับผู้สูงอายุ
2. ทำหน้าที่ดูแลผู้สูงอายุ และประกอบกิจกรรมการดูแลผู้สูงอายุมากที่สุด
3. สามารถเข้าใจภาษาไทย มีการรับรู้ที่ดี สามารถสื่อความหมายเข้าใจกันได้
4. ยินดีให้ความร่วมมือในการวิจัย

จากการสำรวจผู้สูงอายุทั้งหมดที่อาศัยอยู่ในแขวงรองเมือง ระหว่างวันที่ 20 มีนาคม -
15 เมษายน 2539 พบว่า มีครอบครัวที่มีผู้สูงอายุอาศัยอยู่ทั้งหมด 424 ครัวเรือน จำนวน 570 คน
เพศชาย 220 คน เพศหญิง 350 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีวิธีการเลือกโดย

1. กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยการประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตาราง
Krejcie และ Morgan ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 203 คน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2538 : 303)
2. ทำการสุ่มตัวอย่างด้วยการสุ่มแบบง่าย โดยการจับสลากแบบไม่คืนที่จากบ้านเลขที่ที่มี
ผู้สูงอายุ จนครบ 203 คน ในการปฏิบัติจริงผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 210 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ มี 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสัมภาษณ์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ดูแลผู้สูงอายุ มีลักษณะเป็นแบบรายการสำรวจ และเติมคำลงในช่องว่าง ได้แก่ อายุ เพศ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ รายได้ ความเกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุ ระยะเวลาการดูแลผู้สูงอายุ และผู้ช่วยเหลือดูแล

ส่วนที่ 2 แบบสัมภาษณ์เพื่อวัดความสามารถในการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้สูงอายุ ในเรื่องการจัดการเกี่ยวกับการรับประทานอาหาร การแต่งตัว การดูแลร่างกาย การเดิน การลุกและนอนบนที่นอน การอาบน้ำ การใช้ห้องสุขา การขึ้นลงบันได 1 ชั้น ประกอบด้วยข้อคำถามทั้งหมด 8 ข้อ

ส่วนที่ 3 แบบวัดแรงสนับสนุนทางสังคมของผู้ดูแลผู้สูงอายุเกี่ยวกับการรับรู้ถึงแรงสนับสนุนทางสังคมที่ผู้ดูแลได้รับใน 5 ด้าน คือ 1) ความรัก ความผูกพัน 2) รับรู้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม 3) มีโอกาสเอื้อประโยชน์ต่อผู้อื่น 4) ความมีคุณค่าในตนเอง 5) การได้รับการช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ จากแหล่งสนับสนุนทางสังคม มีข้อคำถามทั้งหมด 25 ข้อ

ส่วนที่ 4 แบบวัดทัศนคติต่อการดูแลผู้สูงอายุ เกี่ยวกับเรื่องการส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การดูแลรักษา และการฟื้นฟูสภาพ จำนวน 15 ข้อ

ส่วนที่ 5 แบบประเมินการปรับตัวของผู้ดูแลผู้สูงอายุ ซึ่งแบ่งเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 วัดการปรับตัวด้านร่างกาย จำนวน 10 ข้อ และตอนที่ 2 วัดการปรับตัวด้านอัตมโนทัศน์ ด้านบทบาทหน้าที่ และด้านพึงพาอาศัยซึ่งกันและกัน จำนวน 30 ข้อ

การสร้างและลักษณะของเครื่องมือ

ส่วนที่ 2 แบบสัมภาษณ์เพื่อวัดความสามารถในการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้สูงอายุ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ เกี่ยวกับแบบประเมินความสามารถในการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้สูงอายุและผู้ป่วย ได้แก่ แบบวัดของ Katz, Kenney, Klein-Bell, Barthel Index และดัชนีบาร์เชล เอคิแอล ของสุทธิชัย จิตะพันธ์กุลและคณะ

2. สร้างแบบสัมภาษณ์ผู้ดูแลผู้สูงอายุ โดยปรับปรุงจากแบบประเมินสมรรถภาพเชิงปฏิบัติ ดัชนีบาร์เชล เอคิแอล (Barthel ADL Index : BAI) ของสุทธิชัย จิตะพันธ์กุล และคณะ (Jitapunkul et al., 1994) ซึ่งดัชนีบาร์เชล เอคิแอล ประกอบด้วยกิจกรรม 10 กิจกรรม ได้แก่ การรับ

ประทานอาหาร การหิวผม การลุกนั่งจากที่นอน การใช้ห้องสุขา การเคลื่อนที่ภายในบ้าน การสวมใส่เสื้อผ้า การเดินขึ้นบันได 1 ชั้น การอาบน้ำ การควบคุมการขับถ่ายอุจจาระ การควบคุมการขับถ่ายปัสสาวะ โดยแต่ละกิจกรรมมีระดับการให้คะแนนไม่เท่ากัน ขึ้นอยู่กับระดับความสำคัญของแต่ละกิจกรรมต่อการดำรงชีพ ซึ่งคะแนนรวมของแบบประเมินส่วนนี้อยู่ในช่วง 0-20 คะแนน

ผู้วิจัยได้ปรับปรุงด้านภาษาเล็กน้อย และลดจำนวนกิจกรรมที่จะวัดเหลือ 8 กิจกรรม ได้แก่ การรับประทานอาหาร การแต่งตัว การดูแลร่างกาย การเดิน การลุกและนอนบนที่นอน การอาบน้ำ การใช้ห้องสุขา การขึ้นลงบันได 1 ชั้น โดยคัดแปลงการให้คะแนน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 3 อันดับ

แบบสัมภาษณ์ชุดนี้ มีจำนวน 8 ข้อ แต่ละข้อมีการให้คะแนนดังนี้

ทำได้ด้วยตนเอง	ได้ 3 คะแนน
ต้องมีคนช่วย	ได้ 2 คะแนน
ทำไม่ได้เลย	ได้ 1 คะแนน

การแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้สูงอายุใช้หลักเกณฑ์ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.49	หมายถึง	ผู้สูงอายุสามารถดำเนินชีวิตประจำวันด้วยตนเองในระดับต่ำ
คะแนนเฉลี่ย 1.50-2.49	หมายถึง	ผู้สูงอายุสามารถดำเนินชีวิตประจำวันด้วยตนเองในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 2.50-3.00	หมายถึง	ผู้สูงอายุสามารถดำเนินชีวิตประจำวันด้วยตนเองในระดับสูง

ส่วนที่ 3 แบบวัดแรงสนับสนุนทางสังคมของผู้ดูแลผู้สูงอายุ มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงสนับสนุนทางสังคม
2. สร้างแบบวัดแรงสนับสนุนทางสังคม โดยผู้วิจัยปรับปรุงจากแบบสอบถามแรงสนับสนุนทางสังคมของสายพิณ เกษมกิจวัฒนา (2536) วัดการรับรู้ถึงแรงสนับสนุนทางสังคมที่

บุคคลได้รับใน 5 ด้าน คือ 1) ด้านความรักความผูกพัน 2) การรับรู้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม 3) มีโอกาสเอื้อประโยชน์ต่อผู้อื่น 4) ความมีคุณค่าในตนเอง และ 5) การได้รับการช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ จากแหล่งสนับสนุนทางสังคม ประกอบด้วยข้อคำถาม 25 ข้อ ที่มีลักษณะคำตอบเป็นมาตราส่วนประมาณค่าลิเคิร์ต (Likert Scale) 5 ระดับ ดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด	5 คะแนน
เห็นด้วยมาก	4 คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	3 คะแนน
เห็นด้วยน้อย	2 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	1 คะแนน

ข้อความในแบบสอบถามประกอบด้วยข้อคำถามด้านบวก 20 ข้อ และข้อคำถามด้านลบ 5 ข้อ (ข้อ 4, 7, 10, 16, 24) การให้คะแนนในข้อคำถามด้านลบจะกลับคะแนนก่อน แล้วจึงรวมคะแนนการรับรู้แรงสนับสนุนทางสังคมทั้งหมด โดยมีคะแนนตั้งแต่ 25-125 คะแนน คะแนนยิ่งมาก แสดงว่ามีการรับรู้แรงสนับสนุนทางสังคมมาก

เกณฑ์การตีความ แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ

คะแนนเฉลี่ย 3.50-5.00	หมายถึง รับรู้แรงสนับสนุนทางสังคมมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.50-3.49	หมายถึง รับรู้แรงสนับสนุนทางสังคมปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.49	หมายถึง รับรู้แรงสนับสนุนทางสังคมน้อย

ส่วนที่ 4 แบบวัดทัศนคติต่อการดูแลผู้สูงอายุ มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

- ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ และการดูแลผู้สูงอายุ
- สร้างแบบวัดโดยปรับปรุงจากแบบวัดทัศนคติต่อการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลของปริยธิดา เชิดชูเกียรติสกุล (2537) ซึ่งครอบคลุมเนื้อหาของ การดูแลผู้สูงอายุทั้ง 4 มิติ คือ ด้านส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การดูแลรักษา และการฟื้นฟูสภาพ ตามองค์ประกอบของทัศนคติทั้ง 3 องค์ประกอบคือ องค์ประกอบด้านความรู้ องค์ประกอบด้านความรู้สึก และองค์ประกอบด้านการปฏิบัติ ประกอบด้วยข้อคำถาม 15 ข้อ ที่มีลักษณะคำตอบเป็นมาตราส่วนประมาณค่าของลิเคิร์ต (Likert Scale) 5 ระดับ ดังนี้

	ทัศนคติทางบวก (คะแนน)	ทัศนคติทางลบ (คะแนน)
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1
เห็นด้วย	4	2
ไม่แน่ใจ	3	3
ไม่เห็นด้วย	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	5

เกณฑ์การประเมินทัศนคติต่อการดูแลผู้สูงอายุ มี 3 ระดับ

คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.49 ถือว่ามีทัศนคติทางลบ

คะแนนเฉลี่ย 2.50-3.49 ไม่สามารถบอกทิศทางทัศนคติได้

คะแนนเฉลี่ย 3.50-5.00 ถือว่ามีทัศนคติทางบวก

ส่วนที่ 5 แบบประเมินการปรับตัวของผู้ดูแลผู้สูงอายุ มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัว
2. สร้างแบบประเมินการปรับตัวของผู้ดูแลผู้สูงอายุ โดยอาศัยแนวคิดทฤษฎีการปรับตัวของรอย (Roy 1991) แบบสอบถามประกอบด้วยข้อคำถามทั้งทางด้านบวกและลบจำนวน 40 ข้อ โดยประเมินพฤติกรรมปรับตัวของผู้ดูแลผู้สูงอายุ 4 ด้าน ได้แก่ 1) การปรับตัวด้านร่างกาย 2) การปรับตัวด้านอารมณ์ทัศนคติ 3) การปรับตัวด้านบทบาทหน้าที่ 4) การปรับตัวด้านพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน

แบบสอบถามการปรับตัวส่วนนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 แบบประเมินพฤติกรรมปรับตัวตามความต้องการด้านร่างกาย จำนวน 10 ข้อ

ลักษณะคำตอบเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับดังนี้

เป็นประจำ	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับกรกระทำหรือมีอาการแสดงที่เกิดขึ้นกับผู้ดูแลผู้สูงอายุเป็นประจำ
บ่อยครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับกรกระทำหรือมีอาการแสดงที่เกิดขึ้นกับผู้ดูแลผู้สูงอายุบ่อยครั้ง
นาน ๆ ครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับกรกระทำหรือมีอาการแสดงที่เกิดขึ้นกับผู้ดูแลผู้สูงอายุนาน ๆ ครั้ง
ไม่เคยเลย	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับกรกระทำหรือไม่เคยมีอาการแสดงที่เกิดขึ้นกับผู้ดูแลผู้สูงอายุเลย

แต่ละข้อมีการให้คะแนนดังนี้

ข้อความด้านบวก			ข้อความด้านลบ		
เป็นประจำ	ได้	4 คะแนน	เป็นประจำ	ได้	1 คะแนน
บ่อยครั้ง	ได้	3 คะแนน	บ่อยครั้ง	ได้	2 คะแนน
นาน ๆ ครั้ง	ได้	2 คะแนน	นาน ๆ ครั้ง	ได้	3 คะแนน
ไม่เคยเลย	ได้	1 คะแนน	ไม่เคยเลย	ได้	4 คะแนน

ตอนที่ 2 แบบประเมินการปรับตัวด้านอัตมโนทัศน์ ด้านบทบาทหน้าที่ ด้านการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน รวมทั้งหมด 30 ข้อ ข้อความที่ใช้ในการประเมินประกอบด้วยข้อความ ด้านบวกจำนวน 15 ข้อ และด้านลบจำนวน 15 ข้อ จัดลำดับคำตอบได้ 4 ลำดับดังนี้คือ

ไม่เลย แสดงว่า ผู้ดูแลผู้สูงอายุไม่มีพฤติกรรมหรือความรู้สึกตามข้อความนั้น ๆ

น้อย แสดงว่า ผู้ดูแลผู้สูงอายุพฤติกรรมหรือความรู้สึกตามข้อความนั้นนาน ๆ ครั้ง

ปานกลาง แสดงว่า ผู้ดูแลผู้สูงอายุมีพฤติกรรมหรือความรู้สึกตามข้อความนั้นบ่อย ๆ

มาก แสดงว่า ผู้ดูแลผู้สูงอายุมีพฤติกรรมหรือความรู้สึกตามข้อความนั้นอยู่เสมอเป็นประจำ

ในการให้คะแนนพิจารณาคำตอบดังนี้

ข้อความด้านบวก		ข้อความด้านลบ	
ไม่เลย	ได้ 1 คะแนน	ไม่เลย	ได้ 4 คะแนน
น้อย	ได้ 2 คะแนน	น้อย	ได้ 3 คะแนน
ปานกลาง	ได้ 3 คะแนน	มาก	ได้ 2 คะแนน
มาก	ได้ 4 คะแนน	มากที่สุด	ได้ 1 คะแนน

เกณฑ์การประเมินการปรับตัวของผู้ดูแลผู้สูงอายุ มี 3 ระดับ

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.99 ถือว่า มีการปรับตัวไม่ดี

คะแนนเฉลี่ย 2.00-2.99 ถือว่า มีการปรับตัวระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.00-4.00 ถือว่า มีการปรับตัวดี

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

การหาความตรงของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้นำแบบสัมภาษณ์ความสามารถในการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้สูงอายุ แบบวัดแรงสนับสนุนทางสังคมของผู้ดูแลผู้สูงอายุ หักสนกคิดต่อการดูแลผู้สูงอายุ และแบบประเมินการปรับตัวของผู้ดูแลผู้สูงอายุ ที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

ตรวจสอบ หลังจากนั้นผู้วิจัยได้แก้ไขเนื้อหา ภาษา แล้วจึงทำแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 10 ท่าน ช่วยตรวจสอบความถูกต้อง ความครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ และความเหมาะสมของสำนวนภาษา หลังจากผ่านการพิจารณาการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมให้มีความชัดเจนของเนื้อหา ความเหมาะสมคำภาษา และการเรียงลำดับตามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน แล้วนำแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาผู้ควบคุมการวิจัยตรวจสอบอีกครั้งหนึ่งก่อนนำไปทดลองใช้

การหาความเที่ยงของเครื่องมือ

ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ความสามารถในการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้สูงอายุ แบบวัดทัศนคติต่อการดูแลผู้สูงอายุ แบบวัดแรงสนับสนุนทางสังคมของผู้ดูแลผู้สูงอายุ แบบประเมินการปรับตัวของผู้ดูแลผู้สูงอายุ ไปทดลองใช้กับผู้ดูแลผู้สูงอายุที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ราย นำคะแนนที่ได้มาคำนวณความเชื่อมั่น โดยใช้สัมประสิทธิ์ แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ของเครื่องมือวิจัย

เครื่องมือ	ทดลองใช้ n = 30	ใช้จริง n = 210
1. แบบวัดทัศนคติต่อการดูแลผู้สูงอายุ	.73	.70
2. แบบสัมภาษณ์เพื่อวัดความสามารถในการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้สูงอายุ	.95	.95
3. แบบวัดแรงสนับสนุนทางสังคมของผู้ดูแลผู้สูงอายุ	.84	.85
4. แบบประเมินการปรับตัวของผู้ดูแลผู้สูงอายุ	.85	.87

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยมีขั้นตอน และวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ขอนหนังสือแนะนำตัวจากคณบดี คณะพยาบาลศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อชี้แจงรายละเอียดและขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลแก่ผู้อำนวยการเขตปทุมวัน

2. เก็บข้อมูลทุกวัน เวลา 9.00-16.00น.
3. ผู้วิจัยแนะนำตนเองและอธิบายวัตถุประสงค์ในการทำวิจัย เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ดูแลผู้สูงอายุ เมื่อผู้ดูแลผู้สูงอายุให้ความร่วมมือผู้วิจัยสัมภาษณ์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ดูแล และความสามารถในการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้สูงอายุ
4. หลังจากสัมภาษณ์ข้อมูลส่วนบุคคลและความสามารถในการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้สูงอายุแล้ว ผู้วิจัยขอให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามแรงสนับสนุนทางสังคม แบบวัดทัศนคติต่อการดูแลผู้สูงอายุ และแบบประเมินการปรับตัวของผู้ดูแลผู้สูงอายุ ตามลำดับ โดยผู้วิจัยอธิบายถึงวิธีการตอบแบบสอบถามทั้ง 3 ชุดโดยละเอียด ในการตอบแบบสอบถามทั้ง 3 ชุดนี้ ไม่จำกัดเวลา และหากมีข้อสงสัยในระหว่างตอบแบบสอบถาม ให้ผู้ตอบซักถามผู้วิจัยได้ และสำหรับผู้ที่ไม่อ่านหนังสือไม่ออก หรือไม่สะดวกในการเขียนคำตอบ ผู้วิจัยเป็นผู้อ่านคำถามให้ฟังและบันทึกคำตอบของกลุ่มตัวอย่างในแบบสอบถาม
5. เมื่อรับแบบสอบถามคืน ผู้วิจัยตรวจสอบความครบถ้วนของคำตอบ ถ้าพบว่าข้อใดขาดหายไป ผู้วิจัยซักถามจากกลุ่มตัวอย่างจนครบ
6. นำข้อมูลที่ได้ออกไปวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้โปรแกรม SPSS/pc⁺ ดังนี้

1. แจกแจงความถี่และคิดอัตราร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคล และข้อมูลการปรับตัวของผู้ดูแล
2. ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนความสามารถในการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้สูงอายุ แรงสนับสนุนทางสังคม ทัศนคติต่อการดูแลผู้สูงอายุ และการปรับตัวของญาติผู้ดูแลที่บ้าน
3. ค่าเฉลี่ยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างความสามารถในการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้สูงอายุ แรงสนับสนุนทางสังคม ทัศนคติต่อการดูแลผู้สูงอายุ และการปรับตัวของญาติผู้ดูแลที่บ้านแล้วทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่คำนวณได้ โดย t-test
4. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple correlation co-efficient) ระหว่างตัวพยากรณ์ทั้งหมด ได้แก่ ทัศนคติต่อการดูแลผู้สูงอายุ ความสามารถในการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้สูงอายุ แรงสนับสนุนทางสังคมกับการปรับตัวของญาติผู้ดูแลที่บ้าน โดยวิธีวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) แบบขั้นตอน (Stepwise)